

Posłuchaj

()

Św. Michał Archanioł jest patronem Kościoła Wojującego. Jeśli więc wojujemy, to św. Michał nam pomóc może, jeśli tylko leżymy i oczekujemy pomocy z zewnątrz, wówczas nam nie pomoże. Wszystko jasne?

(Uroczystość ta ustanowioną została w pierwszych wiekach Kościoła).

Święty Michał, Archanioł, jest według nauki Kościoła i tradycyi jednym niebieskich z siedmiu duchów, stojących u tronu Boga. Jest więc jednym z najcelniejszych sług i zwiastunów Najwyższego, któremu Bóg na zbawienie wybranych udzielił dziwnej mocy i powierzył ważne funkcye. Daniel Prorok, zowie go najprzedniejszym z książąt, a nawet „Księciem Żydów“, przez co chce powiedzieć, że jest Aniołem Stróżem narodu wybranego, który doznaje szczególnej miłości i opieki Boga i odznaczony został jego objawieniami i obietnicami. Dlatego też nazywa się „Wielkim Księciem“, odpowiadającym za synów ludu swojego i uchodzącym za jego opiekuna i obrońcę. Ponieważ miejsce synagogi zajął Kościół katolicki i Apostolski, ponieważ na mocy

łaski uświęcającej i wiary w ukrzyżowanego Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego, zostaliśmy spadkobiercami starozakonnego ludu Izraelskiego, święty Michał jest i u nas przedmiotem osobliwszej czci jako Patron Kościoła św., panującego Papieża i wszystkich duszpasterzy, a z jego osobą wiąże się wiara, że kiedyś pokona Antychrysta. Wiarę tę wypowiada wraz z ludem kapłan przystępujący do Ofiary Mszy świętej, wyznając swe grzechy przed Bogiem wszechmogącym, Maryą Panną i św. Michałem, prosząc zarazem pokornie Najświętszą Pannę i świętego Michała o ich wstawienie się do Pana. Przy Offertoryum poświęca kapłan kadzidło temi słowy: „Za pośrednictwem świętego Michała, Archanioła, który stoi u prawicy ołtarza i wszystkich wybranych, niechaj Bóg raczy pobłogosławić to kadzidło i przyjąć je jako miłą wonność.“

Objawienie świętego Jana uważa świętego Michała jako potężnego księcia stref niebieskich i pełnego chwały szermierza sprawy Boskiej. Wielka powstała walka w Niebiesiech, wielka ze względu na strony wojujące, ich liczbę i wielką potęgę ze względu na sprawę, o którą chodziło. Po jednej stronie walczył Michał, jako chorąży i wielki hetman z zastępem Aniołów, po drugiej stał smok ze swymi aniołami. „I strącony został ów smok wielki, zwany dyabłem i szatanem, uwodziciel całego świata. Zrzucony został na ziemię, a z nim aniołowie jego.“[1] Bój ten i walka między złem i dobrem, między wyznawcami prawdy i dziećmi kłamstwa trwa dotychczas, a świat chrześcijański czci w świętym Michale i Aniołach jego swego obrońcę i orędownika. Stąd też zniesione w roku 1806 cesarstwo rzymskie i dawny stan rycerski, jako obrońcy i opiekunowie Królestwa Bożego na ziemi i Kościoła świętego przeciw wrogom tej świętej instytucyi, wybrali św. Michała za swego Patrona i szczególną mu cześć oddawali.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Apostoł św. Judasz Tadeusz wspomina w jednym ze swych listów walkę, jaką toczył z szatanem święty Michał o ciało Mojżesza[2]. Jako powód tej walki podają niektórzy starodawni teologowie tę okoliczność, że szatan chciał objąć w posiadanie zwłoki Mojżesza, którego Bóg tak pochował w krainie Moab, iż nikt nie mógł odnaleźć jego grobu. Pod pozorem więc, że wolno mu rościć sobie prawo do zwłok Mojżesza za zabicie Egipcyanina, dążył do ich pozyskania, a zarazem miał zamiar pokazać owe zwłoki Izraelitom i skusić ich do oddawania im czci Bogu przynależnej. Oparł się temu silnie święty Michał, gdyż zwłoki męża sprawiedliwego są własnością Boga, a tem samem chciał zapobiedz bezbożnemu ich nadużyciu. Na tem podaniu opiera się wiara chrześcijan, że święty Michał jest Patronem umierających w chwili konania i bierze ich pod szczególną opiekę. Takie też jest znaczenie słów modlitwy kościelnej: „Michałowi Archaniołowi, przewodnikowi zastępów anielskich, oddał Bóg dusze Świętych Swoich, aby ich wprowadził do Raju radości, gdyż Michał jest księciem Raju i wszystkich dusz, które do niego wejść mają.“ Chwalebnym przeto jest zwyczajem wyznawców chrześcijaństwa błaganie św. Michała o zgon szczęśliwy, a w modlitwach mszalnych jemu poleca Kościół katolicki dusze zmarłych, aby im towarzyszył do Królestwa światłości niebieskiej i czuwał nad ich grobami na ziemi. Ojciec Kościoła Hermas uczy, że święty Michał staje przy łożu śmierci tych, którzy w życiu zachowywali przykazania Boskie, a po śmierci wyznacza im miejsca, jakie mają zająć. Święty Bazyli i inni Ojcowie Kościoła zgadzają się na to zapatrywanie i dodają, że święty Michał waży dusze zmarłych. Malarze zaś i rzeźbiarze dodają w swych utworach szatana przyglądającego się złośliwie i chytrze temu ważeniu, gdyż pragnąłby on chętnie przeważyć szalę na swą stronę.

Podanie mówi, że chrześcijanie już w pierwszych wiekach stawiali św. Michałowi kościoły, kaplice i ołtarze, i że w tych świątyniach działy się niejednokrotnie cuda, o których wieść rozchodziła się po całym świecie chrześcijańskim.

Metafrast mówi, że już za czasów Apostołów pojawił się święty Michał w mieście Chronis we Frygii i źródłu tamtejszemu

nadał siłę leczącą, która chorym przywracała zdrowie i tyle działała cudów, że miasto Lardicea i cała okolica przyjęła chrześcijaństwo. Z wdzięczności wzniesiono świętemu Michałowi wspaniały kościół, do którego mieszkańcy wschodnich krajów przez kilka wieków liczne odbywali pielgrzymki.

Gdy cesarz Konstanty budował nad Bosforem nową stolicę, wystawił także kościół św. Michała, o którym Sozomenus dziejopisarz opowiada: „Kościół ten zowią Michaelion, gdyż jest mniemanie powszechne, że w nim pojawia się wielki Archanioł. Że na tem miejscu wielkie dzieją się cuda, sam to poświadczyć mogę, gdyż w wielkim strapieniu i ucisku doznałem niespodziewanej pomocy. I inni doświadczyli rozmaitych dobrodziejstw; kto bowiem jest w niedoli i niebezpieczeństwie, kto nawiedzony chorobą tam się pomodli, tego Pan Bóg uwalnia od złego.“ Następnie opowiada, jak cudownie uleczony został adwokat Akwilin i lekarz Probian.

Z czasów papieża Gelazyusza świętego ukazał się święty Archanioł w roku 493 na górze Gargano w królestwie Neapolitańskiem. Wystawiono mu tam kościół, do którego odbywali pielgrzymki mieszkańcy całego Zachodu. Wielu z nich doświadczyło cudownego wysłuchania swych modłów.

W Rzymie srożyła się w roku 590 straszna zaraza. Papież św. Grzegorz Wielki polecił modły i odmawianie siedmiorakiej Litanii. Wierni podzieleni na siedm procesyi, wychodzili z siedmiu kościołów i zbierali się w Bazylice Najśw. Marii Panny Większej. Podczas nabożeństwa ukazał się ponad grobowcem cesarza Adryana Anioł, wsuwając miecz w pochwę, a Aniołem tym był podobno święty Michał. Pomnik Adryana nazwano odtąd „zamkiem Anioła“, a kościół miejscowy poświęcono czci świętego Michała Archanioła. Na cześć jego, jako hetmana zastępów niebieskich, odbywały się w Rzymie także w dniu 29 września uroczystości wojskowe, np. poświęcanie broni i chorągwi przez Papieża, parady i przeglądy wojska itp.

Copyright Mavientura Projects e.K>

W Wieku X po Chr. pojawił się Archanioł w dyecezyi Avranches we Francyi i rozkazał na szczycie skały w Normandyi wystawić kościół i oddać go pod swą opiekę. Rozkaz jego wykonano i oddano kościół pod zarząd Benedyktynów, a miejsce to zasłynęło niedługo z licznych cudów i pielgrzymek.

W najnowszych czasach założyli katolicy Bractwo św. Michała, którego członkowie modlą się za uciśnione Papiestwo, pozbawione władzy świeckiej i skazane na jałmużny wiernych. — Uroczystość świętego Michała była, począwszy od VIII wieku, w wielu okolicach świętem nakazanem, a księgi kościelne nazywały ją „kiermaszem świętego Michała.“
„A Bóg pokoju niechaj zetrze szatana pod nogami naszemi prędko.“(Rzym. 16, 20.)

Nauka moralna.

Kościół katolicki wzywa pomocy świętego Michała przy umierających, on bowiem wyznaczony jest od Boga do tego, aby wiódł dusze chrześcijan przed Sąd Boży. Dla tych, którzy się w chwili zgonu oddają pod jego opiekę i proszą o jego orędownictwo, jest św. Michał dzielnym pomocnikiem. Dlatego też modli się Kościół przy łożu konającego: „Święty Michale, Archaniele, wspomagaj nas w walce, abyśmy na Sądzie Bożym nie poszli na zgubę.“ A w Mszy żałobnej: „Chorąży Michał święty niech zawiedzie dusze, Panie Jezu, do światła, któreś przyobiecał Abrahamowi i potomkom jego.“ Kto przeto pragnie w ostatniej godzinie doznać pomocy tego Archanioła, niech się wyrzeknie grzechu, szatana i jego pokus. Hasłem naszem niech będzie święte imię Michała, które znaczy: Któż jest, jak Bóg?“ Gdy nas szatan kusi do tego lub owego grzechu, gdy nas łudzi

powabami świata, gdy podnieca w nas żądze cielesne i obiecuje nam wszystko, bylebyśmy wykroczyli przeciw temu lub owemu przykazaniu, wtedy odegnajmy go temi słowy: „Któż jest, jak Bóg?“ Znaczy to: „Któż tak dobry, jak Bóg? Kogo się należy tak obawiać, jak Boga? Któż nagradza tak, jak Bóg? Któż darzy większem szczęściem, jak Bóg? Komuż winniśmy większe posłuszeństwo, jak Bogu?““ Świat zginie, ciało zgnije, szatan jest kłamcą i oszustem, Bóg tylko i prawda jest wiekuistą. Co On przyrzekł, to się stanie; czem On zagroził, to nas nie minie. Miejmy to na pamięci w chwili pokusy. Gdy się tej zasady trzymać będziemy, w ostatniej chwili stanie przy łożu naszem Michał św. i nie dopuści, abyśmy się stali łupem szatana. On nam dopomoże do zwycięstwa, zawiedzie nas przed Sąd Boży, przeważy szalę jego na naszą korzyść i wyjedna nam u Boga litość i miłosierdzie.

Modlitwa.

> Boże, który uwielbioną wolą Swoją przeznaczyłeś ludziom pracę, a Aniołom opiekę nad nami, spraw miłościwie, niech ci, co w Niebie tron Twój otaczają, ochraniają nas na ziemi. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Bogiem Ojcem i Duchem świętym żyje i króluje, po wszystkie wieki wieków. Amen.

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 29-go września przy górze Gargano pamiątka św. Archanioła Michała, na którego cześć poświęcono tamże niepozorny, ale wielu cudami daleko sławny kościółek. — W Tracyi męczeństwo św. Eutychiusza, Plauta i Herakleasa. — W Persyi śmierć męczeńska świętej Gudelii; ponieważ usiłowaniami swemi nawróciła wielu do chrześcijaństwa, wzbraniając się jednak sama modłów do słońca i ognia, została za króla Sapora dręczona różnymi sposobami, poczem zdarto jej skórę z głowy, a wreszcie przygwożdżono do pala drewnianego. Tak zyskała sobie prawo chwały wiecznej w Niebie. — Tamże pamiątka świętego Dadasa, Męczennika, krewnego króla Sapora, małżonki jego imieniem Kasdoa i syna ich Gabdelasa, pozbawionych najpierw wszelkich honorów i zaszczytów, a potem wielu mękami porozdzieranych i po długiem więzieniu ściętych mieczem. — W Armenii pamiątka św. Rypsymy, Męczenniczki i Dziewicy z towarzyszkami za króla Tiridatesa. — W Auxerre uroczystość św. Fraterna, Biskupa i Męczennika. — W Pontecorvo pod Akwinem uroczystość św. Grimoalda, Kapłana i Wyznawcy. — W Palestynie pamiątka św. Kwiryaka, Pustelnika.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related